

statek místa i pro předejetí motocyklu s přívěsným vozíkem, k tomu poukazuje okolnost, že motocyklista projel až ku předním kolům auta obžalovaného; bylot podle zjištění rozsudku zachyceno ochranným rámem auta zadní kolo motocyklu. Z jaké příčiny k zachycení došlo, rozsudek přesně nezjistil, ač to měl učiniti, když poškozený motocyklista tvrdil, že když předjížděl, obžalovaný pojednou zahrnul auto více do prava, kdežto podle výpovědi Emilie Ř-ové a Otakara Ř-a byl to motocyklista, jenž v okamžiku předjíždění zahrnul svým motocyklem do leva, tedy přímo do jízdní dráhy auta. Zda se to stalo tak či onak, rozsudek nezjišťuje, ač přece okolnost ta má pro posouzení zavinění rozhodující význam. Dlužno jen ještě podotknouti, že bylo věcí motocyklisty, by uvážil, zda prostor, který mu ponechávalo auto obžalovaného po své pravé straně, byl dostatečným, by mohl hladce projeti, a že, nebyl-li prostor dostatečný a viděl-li — což při povinné bedlivosti musil pozorovati —, že obžalovaný na jeho znamení trubkou nereaguje tak, jak si přál a jak mu bylo pro předjetí potřebným, nesměl auto předjížděti, neměl-li tím ohroziti nejen sebe, nýbrž i auto obžalovaného a osoby v něm jedoucí. Učinil-li tak přece, pak úraz, ke kterému došlo, nebyl způsoben tím, že obžalovaný jel po pravé straně silnice, nýbrž neobezřetností a neopatrností vlastní. Řešení případu rozsudkem prvého soudu jest tedy závadné jak v otázce zavinění tak i v otázce příčinné souvislosti, pročež bylo zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. vyhověti a podle §§ 292 a 479 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3131.

Odvolací soud není oprávněn zrušiti rozsudek z důvodu § 478 čís. 3 (§ 281 čís. 7 tr. ř.), že žaloba nebyla vyřízena úplně, nebylo-li tu odvolání oprávněného obžalobce.

(Rozh. ze dne 29. března 1928, Zm I 809/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského soudu jako soudu odvolacího v Chebu ze dne 9. března 1927, jímž byl rozsudek okresního soudu v Tachově ze dne 13. ledna 1927 z důvodu zmatečnosti podle § 475 odst. třetí pokud se týče § 281 čís. 7 tr. ř. zrušen, byl porušen zákon v ustanovení § 477 první věty tr. ř.; rozsudek ten se zrušuje, a důsledkem toho se zrušuje celé další řízení rozsudku tomu následující i s rozsudkem okresního soudu v Tachově ze dne 25. října 1927, a věc se vrací krajskému soudu jako soudu odvolacímu v Chebu, by o odvolání do rozsudku okresního soudu v Tachově ze dne 13. ledna 1927 znovu po zákonu jednal.

Důvody:

Marie F-ová podala dne 12. prosince 1926 u okresního soudu v Tachově obžalobu pro urážku na cti spáchanou Emanuelem K-em jednak dopisem ze dne 31. října 1926, jednak korespondenčním lístkem

podaným na poštu v T. dne 4. listopadu 1926, dále tím, že obžalovaný tehdy i napotom veškeré v uvedeném dopise obsažené urážky jakož i další jiné obvinění z trestných činů, z nečestných jednání a z opovrhlivých vlastností sdělil své manželce, svým čtyřem zletilým dětem, svému bratrovi, svému synovci a jeho družce, že těmto příbuzným obsah onoho dopisu přečetl a svému bratrovi i opis dopisu toho odevzdal. Rozsudkem okresního soudu v Tachově ze dne 13. ledna 1927 byl Emanuel K. uznán vinným přestupkem podle § 487 tr. zák., jehož se dopustil tím, že na otevřeném korespondenčním lístku ze dne 4. listopadu 1926 obviňoval Marii F-ovou lživě ze zločinu krádeže, aniž obviňování to šlo tak daleko, by nabylo vlastnosti, které tu podle § 209 tr. zák. býti musí, by se stalo zločinem utržení na cti. O ostatních v soukromé obžalobě uvedených trestných činech neobsahuje rozsudek ani v části dispositivní ani v důvodech nejmenší zmínky. Proti rozsudku ohlásil odvolání pouze obžalovaný v čas, a když jeho právnímu zástupci — aniž o to podle § 467 tr. ř. žádal — bylo doručeno vyhotovení rozsudku, podal dne 31. ledna 1927 provedení odvolání, v němž uplatňoval důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) (§ 468 č. 3 tr. ř.). Krajský jako odvolací soud v Chebu zrušil rozhodnutím ze dne 9. března 1927 rozsudek ve smyslu § 475 odst. třetí tr. ř. jako zmatečný ve smyslu § 281 čís. 7 tr. ř., jelikož obžaloba nebyla úplně vyřízena, v tom směru, že ohledně urážek v dopisu ze dne 31. října 1926 obsažených v rozsudku není ani slovem zmínky, a okresnímu soudu uložil, by ve věci znovu jednal. Novým rozsudkem okresního soudu v Tachově ze dne 25. října 1927 byl Emanuel K. uznán vinným opět přestupkem podle § 487 tr. zák., spáchaným obsahem korespondenčního lístku ze 4. listopadu 1926. Od obžaloby ohledně dopisu ze dne 31. října 1926 byl podle § 259 čís. 3 tr. ř. osvobozen. Proti tomuto rozsudku ohlásily a provedly obě strany odvolání, soukromá obžalobkyně také z výroku, jímž byl K. od podané obžaloby osvobozen. O těchto odvoláních nebylo dosud rozhodnuto. Rozhodnutím krajského soudu jako soudu odvolacího v Chebu ze dne 9. března 1927 byl porušen zákon, neboť napadati rozsudek proto, že obžaloba nebyla úplně vyřízena, měla právo pouze soukromá obžalobkyně, ta však odvolání vůbec nepodala a nebyl tedy odvolací soud oprávněn rozsudek, když tu nebylo odvolání oprávněného obžalobce, z důvodu § 475 odstavec třetí (§ 281 čís. 7 tr. ř.) zrušiti. Následkem toho jest ovšem i celé projednání věci, jež zmatečnému rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 9. března 1927 následovalo, tedy i druhý rozsudek okresního soudu v Tachově ze dne 25. října 1927 zmatečné. Bylo proto zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona vyhověti a podle §§ 292 a 479 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3132.

Zločinem podle § 87 tr. zák. jest úmyslné (ze zlomyslnosti předsevzaté) přestoupení normy, která zakazuje přivodění nebezpečí pro život, zdraví nebo bezpečnost těla lidí; zlý úmysl pachatelův musí směřovati ku přivodění tohoto nebezpečí, zlý úmysl, ohroziti, znamená tolik co věděti, že se předsevzatým činem nebezpečí přivádí.

(Rozh. ze dne 29. března 1928, Zm I 810/27.)